

Glasba

Novi Akordi. Založništvo L. Schwentner, Ljubljana. L. XI, št. 5. in 6.

Zadnja dva zvezka Novih Akordov obsegata predvsem instrumentalno glasbo. Za orglje čedna „Predigra in fuga“ našega prvoboritelja na glasbenem polju, ravnateljja Gerbiča, je posvečena uredniku N. A., g. dr. G. Kreku. Ugaja mi zlasti ritmični tema fuge. Istovrstno skladbo objavlja v 6. zv. prof. Fran Dugan, ki je znan kot mojster na orgljah. Tudi to bodo naši nadarjeni organisti z veseljem pozdravili. Na tem mestu opozarjam na urednikovo razlago v prilogi o pomenu Bacha, ki bi moral biti vsakemu resnemu glasbeniku zvezda vodnica. Za klavir smo dobili tri skladbe: Vasilija Mirka „Glasbene utrinke IV“, Janka Ravnika „Čuteči duši“ in Saše Šantla „Scherzo“. Vse tri skladbe so vredne, da se izvajajo, in zopet moram poudariti, da naj Glasbena Matica vendar že enkrat stopi v krog tistih, ki se trudijo za napredek slovenske glasbe. — Polaškovo „Uspavanko“ za gosli s spremljevanjem klavirja bi marsikateri mladi junak rad igral, ako bi mu učitelj hotel povedati o njeni eksistenci. — Med vokalnimi bodi omenjen lepi solospjev „Vasovalec“ mladega Ravnika in Pavčičev mešan zbor „Če rdeče rože zapade sneg...“. Emil Adamič objavlja svoj moški zbor: „Vrtnica — srce“, Viktor Šmigovc pa mešan zbor „V gaju“.

Književna priloga N. A. prinaša Hinka Družoviča „Glasbeno pedagoške črtice“. Dobro bi bilo, da si jih prečitajo vsi učitelji, ne samo glasbeni. Izmed poročil omenjam zlasti kritiko Ant. Lajovca o koncertu „Ljubljanskega Zvona“. Lajovic razlaga, kdaj se sme dihati, oziroma presekat muzikalno misel. Če bi ta nesrečna razvada „razsekavanja“ izviralala samo iz neznanja delitve muzikalnih fraz, bi bila kmalu ozdravljena. Ali trganje izvira iz drugih vzrokov. 1. Hoče se doseči precizno in istočasno izgovarjavo besedi, 2. pevci trdijo, da to ni sekanje, temveč samo nad vse vestno „fraziranje“; 3. pevovodja pa je ponosen na „discipliniranost“ zbora. In pevovodja, ki bi te lastnosti smatral kot kvarne pravemu prednašanju, bi bil v Ljubljani zavržen od pevcev in — občinstva. Tako se je tudi Prelovec prilagodil pevcem in občinstvu, in je postal širitelj napačnih idej. — Drugo nad vse zanimivo kritiko o petindvajsetletnici pevskega zbora „Hajdrih“ na Proseku je napisal Krek. Da, na Krasu je žilavost, navdušenje in veselje do petja in zato tudi tako lep napredek! — Tudi v tej prilogi biča urednik neznosne glasbene razmere, tako v svojem poročilu o Proseški slavnosti, kakor tudi v poglavju „Glasbena šola“ v šoli Glasbene Matice, kjer piše tole: „Ce pa lajati nočejo ali ne morejo ali se ne upajo — tedaj vas ugriznejo zahrbitno v tisto nogo, s katero ste hoteli streti glavo starega šlendriana, stare puhlosti, stare ošabnosti in nadutosti“. To je stavek, ki me spominja, kako je bil podpisani pred leti, ko je bil Nekdo faktični vodja „Slovenske Filharmonije“, na občnem zboru izvoljen v odbor, pa se je izvolitev novega odbora zato razveljavila, da ni prišel podpisani v odbor. — Zanimivi, kakor vedno, so tudi odstavki: Slovenski glasbeni svet, Naše skladbe, Izza tujih odrov, Odmevi iz koncertne dvorane, S knjižne mize in iz glasbene mape, Umetnikov življenje in stremljenje, Pêle - mêle ter celo — listnica uredništva.

Dr. Kozina.

